
Vår bröllopsberättelse

2008-07-28

Vår efterlängtade dag är äntligen här! Dagen vi så länge har planerat och diskuterat. Dagen vi har lagt så mycket energi och tid på. Dagen som vi drömt om åtskilliga nätter igenom. Dagen som fått ett eget sparkonto med varje liten krona till övers som ändamål. Dagen som vi ska få samla alla människor som vi älskar, skrattar och trivs med under ett och samma tak för en och samma händelse.

Man vaknar tillsammans dag ut och dag in under tolv års tid. Man känner varandra utan och innan. Man älskar och respekterar varandra. Men när man vaknar en dag som denna är man både pirrig, nervös och till och med lite mer förälskad än vanligt. Man delar en alldeles speciell känsla, det är idag vi ska visa världen att just vi är ett genom vår vigsel.

Jag tassar upp vid sjutiden. Kokar kaffe, ägg, brer smörgåsar och håller upp apelsinjuice. Med frukostbrickan återvänder jag till sovrummet och min sovande sambo. Fika på säng är något man inte unnar sig så ofta sedan man blev föräldrar. En hoppande treåring bland frukostfrallor och hett kaffe brukar inte vara någon bra kombination. Eftersom att mormor och morfar har gett oss chansen till en god natts sömn innan den stora dagen så är det möjligt denna morgon.

Efter frukost och dusch tar jag min packade väska, brudkläder och nygjorda kycklingsallad och sätter mig i bilen. Min sambo skjutsar mig till salongen för att få manikyr, frisyr och make up fixad. Katrine på Making Beauty tar emot mig med en stor kram. Klockan är nio på morgonen och det är nu den stora förvandlingen ska ta sin början.

Efter en timme är mina naglar fina och nylackade. Jag känner ett otroligt lugn inom mig. Efter en kopp nybryggt kaffe så kommer Milla, min bästa väninnas lillasyster. Milla är frisör, men till vardags verksam i Örnköldsvik. Till min glädje har hon åtagit sig uppgiften att fixa mitt hår denna viktiga dag. Milla sätter genast igång och under tiden så passar Katrine upp mig med vin, choklad och jordgubbar. Hon har verkligen tänkt på allt för att få mig att känna lugnet och lyxen. Stämningen är avslappnad och mysig med tända ljus och vi tre fnittrar och skojar tillsammans.

Efter mer vin och den medhavda lunchen så börjar brudfrisuren ta sin form. Milla ska låna mig sin tiara och jag blir verkligen jättenöjd med resultatet som speglar min stil och personlighet otroligt bra.

Katrine tar vid igen och ger mig en diskret make up, som jag önskat. Resultatet blir mycket bra och hon får försäkra mig om att det kommer att hålla trots floder av tårar.

Milla och Katrine hjälper mig sedan på med brudklänning, underkjol och skor. De båda tjejerna har fullbordat sitt uppdrag. Jag är en mycket nöjd och glad brud!

Allt medan jag befinner mig på salongen så får min blivande man utföra de sista uppgifterna. Köpa kontantkort till mobilen, hämta ”något gammalt” samt tvätta och tanka bilen. Han är under tiden hemma i vårt hus tillsammans med sin son Joachim som också är hans marsalk, för att ladda mentalt, äta lunch och klä sig tillsammans. Halv ett ska de hämta brudbukett och corsager hos Erica på Blomstertider. Vi har bestämt att träffas på salongen allihop tillsammans med vår fotograf Lisa runt ett-tiden.

De är så fina, både min blivande och hans son, när de dyker upp i sina finkläder. Milla och Katrine lägger en sista hand även vid deras frisyrier och hjälper dem båda att fästa deras blommor vid frockcoatens kavajslag. Jag får några sista praktiska tips och råd av Milla som själv stått brud och klätt ett antal brudar före mig.

Väl ute i bilen får jag se den enormt vackra brudbuketten. Enkel och vacker bestående av enbart rosafärgade rosor dekorerade med pärlor, min egen kombinerade önskan. Sänder en tacksam tanke till Erica på Blomstertider innan jag med mitt enorma släp sätter mig i bilen för att ta oss till den första platsen för fotografering.

Några oroväckande moln har under morgonen visat sig på himlen och vinden tar i ibland men solens strålar lyser ändå på oss när vi börjar posera för Lisa i den gröna parken. Efter en stund så skickar vi iväg Jocke för att hämta vår lilla son Melwin som mormor under morgonen har klätt till vår näbb. En regnskur kommer oväntat och vi som står utan både bil, kläder och paraply tar skydd under ett litet tak som sticker ut över en entré till en intilliggande byggnad. Där står vi i regnet, jag med fullt sjå att hålla upp släpet från den våta marken, Tommy med brudbuketten. Vi skrattar, pussas försöker oss på lite grimaser. Allt för att försöka hålla värmen och stämningen uppe medan vi väntar på att solen och Jocke ska komma tillbaka.

När Jocke anländer med sin lillebror avtar regnet. Melwin känner av den lite annorlunda och speciella situationen och skrapar lite generat med finskorna i gruset. Efter lite familjefoton på brudföljet återlämnar vi näbben till mormor och morfar för att bege oss till vigselplatsen och Stigsjö kyrka.

Vi tar bilder vid den intilliggande badplatsen, Stallarna, men det blåser bra på bryggan så det är inte lätt att hålla kjolar, släp och lockar på plats. Men vi tar lite festliga bilder och fortsätter mot kyrktrappan för fler poser. Nu är det bara en timme kvar och innan vi går in i brudkammaren för en stunds eftertanke så besöker vi tillsammans min

svärmor Gunborgs grav för att lämna en ros ur min brudbukett.
Tyvärr får hon inte dela denna dag med oss.

Vi är tillsammans rätt samlade och lugna. Är inom mig rädd att jag ska få en blackout och inte minnas något av vigselakten. Är också livrädd för att jag som är väldigt lätttrörd av naturen ska få en skakig gråtattack som inte går att kontrollera. Men det finns inga garantier och jag lindar en servett runt bukettens stjälkar om det börjar krisa. Min bästa väninna och tillika dagens värdinna Acki dyker upp och ger mig en lugnande kram. Hennes kille Tobbe, vår goda vän och dagens värd och även toastmaster, försätter oss i en skrattsalva när han berättar för oss om en okänd dam i folkdräkt som efter ha gett vårt värdpar varsin lyckospark handfallet ramlar baklänges ner i en blomrabatt.

Fem minuter kvar till klockringning. Vår underbara vigselföräntare Lars Parkman och hans assisterande prästkandidat Helene Persson, välsignar vår vigsel och önskar oss lycka till. Klockorna börjar ringa och de första tonerna på orgeln ljuder genom kyrkans väggar. Min blivande man Tommy går först, med sina två söner på var sin sida. Wagners Lohengrin ger en pampig inledning och när de hunnit fram till altarringen så för min älskade pappa fram mig till min blivande. Jag känner mig hela vägen väldigt medveten, får ögonkontakt med många av mina släktingar och vänner. Många har slutit upp till vigselcermonin, kompisars föräldrar och många bekanta. Alla ler och jag ler tillbaka. Jag stannar upp vid den främsta bänkraden där min älskade mamma sitter och även hon får en ros ur min brudbukett.

Jag blir överlämnad till Tommy och min pappa tar vår näbb i handen till bänkraden där han får sitta med mormor och morfar. Allt flyter på och jag känner mig än så länge väldigt lugn, men koncentrerad på uppgiften. Väger lite från fot till fot för att finna balans på mina ben som darrar lite. Prästens headset strular lite och han får ta till micken istället, det lättar upp lite när allt inte går som planerat.

Vi sjunger psalmen Den blomstertid nu kommer och jag blir lätt rörd av bara det, tänker under psalmens gång på hur jag ska klara av solosångerna som snart ska framföras om jag börjar snyfta redan nu. Efter inledningsord och bibelläsning så är det dags för vår underbara solist Jenny Eriksson att framföra Ted Gärdestads; För kärlekens skull. Jenny, som känner till min blödighet, börjar sjunga. Hon sjunger verkligen för oss och vi har ögonkontakt stora delar av melodin. Jag klarar det rätt bra och behöver bara plocka fram den väl gömda näsduken vid ett tillfälle, min blick är hela tiden fäst vid Jenny men jag ser i ögonvrån hur min bästa väninna Acki kämpar med sina tårar som inte vill sluta trilla nedför hennes kinder.

Så är vi framme vid vigselakten. Det är nu vi ska lova varandra evig trohet, det är så mäktigt, stort och rätt. Tommy är stadig och stark på rösten. Jag är mer skör. När jag säger mitt –Ja, hör jag från raden bakom min lille Melwin fylla i med ett bestämt –Ja! Gästerna fnissar, den ende som inte märker det inträffade

är Tommy. Löftena uttalar Tommy med lika stor säkerhet men när det är dags för min tur så börjar jag staka mig men klarar mig fram till slutet, även om jag får säga de sista orden på en snabb utandning.

Tommy och jag har redan innan vigseln bestämt att vi inte ska fatta varandras händer förrän efter vigselakten och när han lägger sin ena arm om min midja och sluter den andra handen om min hand, då blir jag varm och lugn i hela kroppen. Jenny som nu ska sjunga solo nummer två, vår absoluta favorit, Sara Löfgrens; För alltid. Sjunger för ett mycket lyckligt och nygift brudpar som njuter och lyssnar till de vackra orden.

Efter psalmen; I denna ljuva sommartid och ett mycket personligt och underhållande vigseltal så är snart denna stund över. Vända mot våra åskådare får vi höra solo nummer tre. Gardells; Aldrig skall jag sluta älska Dig. Melwin som snällt suttit i första raden vill nu komma fram och stjäla en stunds uppmärksamhet. Smygande tar han sin pappas hand och till Mendelssohns En midsommarnattsdröm så skriker vi ut ur kyrkan, som man och hustru.

Vi viker av in till brudkammaren för att pusta ut en stund. Snart får vi klartecken från värdparet att komma ut. Vi får ett fyrfaldigt leve, ris i urringningen, många varma kramar och lite regnstänk från ovan. Enligt sägen ska ju lite regn bringa lycka så det blev lyckat med dessa droppar som blandades med solens varma strålar. Som tur var så offrade sig Kenth, en god vän till familjen och fällde upp sitt gigantiska paraply över bruden, på bilderna ser det ut som om man anlitat en SÄPO-vakt för uppgiften.

Alla gäster uppmanas att i egen takt bege sig till Sankt Petri Logen, festlokal med anor mitt i centrala Härnösand. Nygifta brudparet Bylund sätter sig i en ljusblå metallic mercedes av äldre modell lånad av Bibi och Björn Smedsaas-Jørgensen. Brudens bror Tomas korkar upp champagne åt brudparet och sätter sig bakom ratten för att transportera brudparet till festplatsen. Duggregn blandas med sol och i baksätet sitter det nygifta paret och njuter av färden och skålar i glaset. Vi hoppas förstås att vi ska kunna genomföra brudskålen utomhus och blickar upp mot himlen. Brudgummen håller med jämna mellanrum telefonkontakt med toastmastern för att informera sig om väderförhållandena och gästernas tillströmning.

Till slut får vi klartecken att anlända och en lättad brud får besöka toaletten efter ett antal varv runt stadens gator. Vi möts av personal som på bricka serverar oss brudskålen i vackert inristade glas. Misstänker genast att det är en av brudens bror äldsta vänner som varit framme och mycket riktigt, det är Niklas Libell som gjort oss den äran. Efter brudskål och ett fyrfaldigt leve som uppmanas att höras över hela staden så kastar bruden sin bukett över sin skara ogifta väninnor. Trots tappra försök från många så blir den lyckliga Maria Kåhrström. Nu blir det fotografering på brudparet med familjer samt ett gruppfoto på samtliga gäster. Efter mingel och mera kramar under toner från gitarrklink och ljuva röster från Malin med sin bror och sin pojkvän, så sätter vi oss till bords.

Brud och brudgum känner sig glada och upprymda. Men bruden har en hemlighet med värdparet. Ett tal skrivet av bruden till sin man, bränner i den lilla vita väskan. Hon har en överenskommelse med Tobbe om att vid minsta lilla vink från bruden så ska brudens tal till sin nyblivne make strykas från toastmasterns talarlista. Brudgummen håller ett välkomsttal till festens gäster och lämnar officiellt över ordet till toastmastern. Brudens mamma har begärt ordet och ger ett framförande som lockar till många och långa skratt. Några tårar blir det även här och där när hon vidrör de mer känsliga partierna. Applåderna ekar när brudens mamma utbringar sin skål och det är mycket välförtjänta.

Snart får bruden ordet och brudgummen blir lite blek om nosen. Han tittar lite konfunderat men en liten stund senare är brudens ett år gamla tal på rim uppläst och bruden är glad över att hon aldrig hann överväga sitt alternativ om att strunta i det hela. Förrätt bestående av räk- och fetastocktail följs av varmrätt bestående av rödtunga på färska sockerärtor och purjolök med kokt potatis. Vi skålar i vitt vin och allt blandas med väl genomtänkta, rörande och roliga tal samt telegram. Efter kling i glaset får brudparet pussa varandra gång på gång. Vi får visa våra kunskaper om varandra genom skoleken. Årets månader fördelas av olika aktiviteter på våra gäster genom en ballongfärd över borden, en lek som för övrigt ger min bästis Acki ett nytt smeknamn. Hon går numer under öknamnet miss Augusti. Efter bröllopstårta, en ljuvlig skapelse av brudens bror Tomas, tillsammans med chokladbiskvier, kaffe och avec så stämmer alla in i ljussången. En middag som beräknades vara klar vid niotiden har överskridit med två timmar, men vad gör det när man får underhållning av detta slag.

Brudvalsens gång som en dans i dubbel bemärkelse. Brudparet som älskar att dansa svävar fram över golvet till Födelsedagsvals till Mona. Efter detta tar bruden upp sin pappa och brudgummen upp sin svärmor och snart strömmar alla gästerna till för att delta i valsandet. Medan bruden får sitt långa släp uppfäst med nålar så tar dansbandet Kickz och startar upp sin spelning på scenen. Dansanta gäster fyller golvet och de törstiga inviger baren. Brud och brudgum har fullt upp med att på var sitt håll försöka hinna med att dansa med så många som möjligt. Trots tappra försök tycks detta vara ett omöjligt uppdrag, men alla tycks trivas och det är huvudsaken.

Brudparet har i planeringen sagt att de ska lämna festligheterna före sina gäster. Lokalen får brukas till två och runt ett frågar serveringspersonalen om det börjar bli dags för vickning. Bruden ger klartecken för varmkorv med bröd, och enligt ett i efterhand visat videoutlåtande från Bosse är det en av de godaste han ätit, så vi hoppas att fler delar hans uppfattning. I korvkön sprider sig snart ett rykte bland de manliga gästerna; brudgummen har öppnat bar i bakluckan. Mycket riktigt, när dansen fortsätter efter kort paus och bruden ger den sista halvtimmen en chans att fånga några danser till ser hon en samling kostymklädda ryggar bakom brudparets V70. I mitten står mycket riktigt brudgummen i sin lite längre frockcoat och det skålas och skrattas i ledet utmed bilens bakända.

Den sista halvtimmen går fort och snart spelas också de sista låtarna. Brudparet får sin andra och sista dans tillsammans på hela kvällen och det kramas igen till höger och vänster. Alla tycks vara nöjd med dagen och brudparet lämnar festen nästan sist av alla. Brudens föräldrar och gudföräldrar packar ihop presenter, engångskameror, festprogram och andra tillhörigheter. Lilla Melwin som har haft en lång och spännande dag på sitt allra bästa humör och hållit ut ända fram till midnatt sover gott i sin vagn, snart väntar hemfärd till mormor och morfar. Brudparet pussar sin lilla sovande guldklump innan avfärd. Micke och Emma, goda kamrater till Jocke, har lovat skjutsa oss till slutdestination bröllopsnatt.

Den norrländska midsommarnatten är ljus och vi är fortfarande uppspelta och pigga, men efter stund, avslappnade i baksätet kommer tröttheten smygande. Brudgummen pratar på men bruden somnar till, lutandes mot sin make. Blir väckt i Sundsvall väl framme vid hotell Knaust. Vi är väntade och snart befinner vi oss i en mysig svit. Tommy gör ett tappert försök på hårnålarna, ett femtiotal ska det tydligen vara. Efter ett tag tar jag över den mindre romantiska sysselsättningen och min make koncentrerar sig på att fylla i den enorma frukostlistan.

Glada och rusigt lyckliga kryper vi ner i den sköna sängen. Klockan är fem sista gången vi tittar efter…

Det knackar på dörren klockan tio. Tommy öppnar och kommer tillbaka med en enorm frukostbricka. Jag frågar om han prickat för samtliga alternativ. Vi är utsvultna och har gott om tid så vi äter länge och pratar igenom den lyckade dagen. Mobilen signalerar sms och nöjda gäster tackar för senast. Efter en dusch sveper vi om oss hotellrockarna i frotté och kryper ner i sängen igen. Champangen som vi inte orkade dricka vid ankomsten gör gott nu och vi ger varandra morgongåvor och fotar varandra under glada skratt.

Ihågkommet och nedskrivet av bruden

Pia Flodin Bylund